

LA PARAULA DE L'ACTOR FETA PEDRA

El teatre per a tots

El projecte arquitectònic del futur Teatre Nacional de Catalunya, realitzat per l'estudi de Ricard Bofill, ja s'ha fet públic. Si els tràmits van de pressa, les obres poden començar abans de final d'any i l'edifici estaria enllestit el 1990.

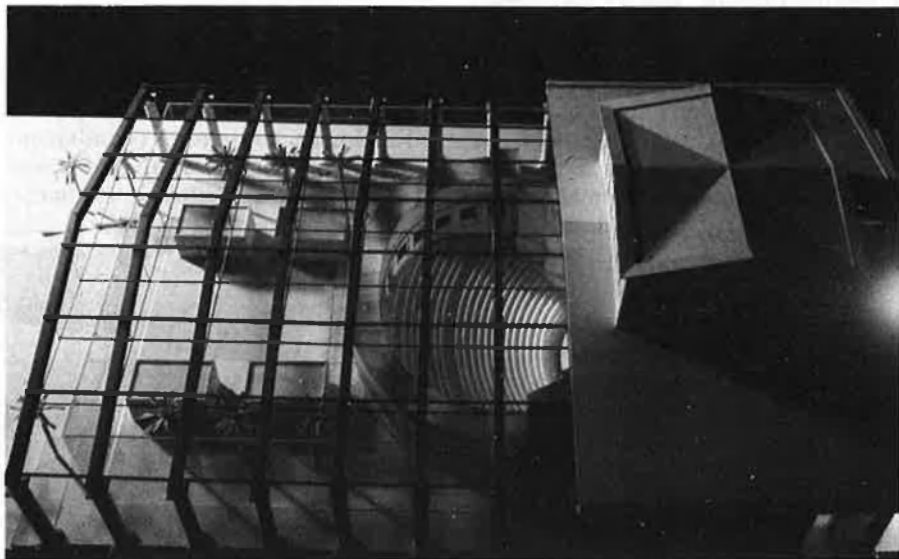
Carles Singla

Josep Maria Flotats va dir, davant la maqueta de l'edifici del futur Teatre Nacional de Catalunya (TNC), del qual és director, «tinc davant meu un somni fet realitat, la paraula de l'actor ha esdevingut pedra». Per a Flotats, el TNC ha de ser una eina de treball per al país, un teatre per a tots els actors i la gent, un exemple de l'anul·lació de les fronteres.

L'edifici, que a més de realitzar aquesta complexa finalitat ha de servir per a representacions teatrals, és una obra espectacular on Bofill, segons les seves paraules, ha conjugat el clasicisme i la modernitat.

La construcció, que se situarà a la zona de la plaça de les Glòries, inclou dos edificis, el teatre pròpiament dit, amb dues sales per a mil quatre-cents espectadors, respectivament, i un edifici annex per a la construcció de decorats, assajos, escola de teatre i altres funcions auxiliars. El mateix espai, que abans de 1992 s'ha de reordenar completament, albergarà també el futur Auditori Municipal de Barcelona, que projecta l'arquitecte Rafael Moneo. La zona, pròxima als terrenys de la vila olímpica, es preveu que es converteixi en un dels centres neuràlgics de Barcelona per al 1992.

Bofill va explicar en la roda de premsa de presentació com per a l'elaboració del projecte s'havia partit d'un programa global per al qual s'ha comptat amb l'ajuda d'ABCD. Aquest grup

«Un somni fet realitat, la paraula de l'actor feta pedra».

francès d'enginyeria cultural ha intervingut directament en la majoria de les grans construccions culturals dels darrers anys a França que s'anomenen «les obres del president».

El hall, completament simètric, de l'edifici principal, es preveu ajardinat i amb dos restaurants, a banda i banda, per respectar la simetria. L'accés es realitzarà per unes escales monumentals que portaran a la planta principal, elevada del nivell de terra uns quatre metres.

De les dues sales que acollirà, la més gran es destina a representacions de teatre clàssic mentre que la de capacitat més reduïda, situada al nivell inferior, ha de servir per representacions

de teatre d'avantguarda i experimental. Els tres espais que formaran l'edifici són el hall d'entrada, la sala per als espectadors i l'escena. El sostre serà metàl·lic i de vidre i reposarà sobre dues columnates laterals de formigó. La major part de les parets exteriors també seran de vidre, de dotze metres d'alçada, i permetran la visió de l'interior del hall des del carrer.

L'interior de les sales ha estat estudiat acuradament per garantir la millor sonoritat i visibilitat des de qualsevol punt on estigui situat l'espectador. L'edifici s'equiparà amb la tecnologia més moderna i sofisticada per donar el màxim de possibilitats al Teatre Nacional. Ricard Bofill va dir que es tractava d'un projecte petit, amb un límit econòmic, però «sofisticat, modern i europeu, perquè la nostra competició és la competició europea». El cost de la construcció de l'edifici, sense equipaments, es xifra en 2.000 milions, dels quals la realització del projecte se n'emporta un 10%. Bofill va insistir en

el fet que es tractava d'un projecte econòmic comparant-lo amb els 28.000 milions que ha costat la nova Òpera de París.

A la conferència de premsa de presentació van assistir també el conseller de Cultura, Joaquim Ferrer, que va mostrar la seva satisfacció, Max Cahner, comissari del TNC, Josep Maria Flotats, director del TNC, Jordi Maluquer, director general de Teatre, Música i Dansa, i Glòria Riera, directora de l'ens autònom d'espectacles.

Cahner i Flotats, aquest últim pare de la idea del TNC, segons el primer, van anunciar la publicació d'un manifest de justificació on exposaran els objectius del Teatre Nacional. □